

# Jazz al Museu

El passat divendres es celebrà al Museu la primera de les dues sessions de jazz que aquesta entitat tenia programades pel mes de març i en la que es presentà, en actuació única, al prestigiós trombonista nord-americà Gene «Mighty Flea» Connors.

El concert, que va tenir dues parts, fou de gran qualitat musical malgrat algunes deficiències tècniques —alienes a l'organització— que impediren a l'aficionat granollerí apreciar en tota la seva extensió la categoria del quartet. Pere Farré, per exemple, hagué de teclejar un piano elèctric i el mateix Gene Connors es veié limitat com a vocalista per l'insuficiència de l'equip de veus. Tot i aquests entrebancs, el nivell musical del concert fou òptim. Connors demostrà que, amb el trombó, és encara un primera línia mundial; Adrià Font estigué esplèndid a la bateria així com Ze Eduardo, un baix que ens sorprenué a tots amb una tècnica i una il·lusió extraordinàries. D'en Pere Ferré solament es pot dir que és un professional de cap a peus, un pianista de classe innegable.

Quant a l'assistència, si bé no fou molt nombrosa, es pot considerar acceptable si tenim en compte que, dissortadament, el jazz es encara una música per a cercles reduïts. Ben cert és, però, que no podem dir si l'objectiu del Museu en organitzar aquests dos concerts s'ha aconseguit o si, pel contrari, l'intent de revifar la tradició jazzística de la nostra ciutat haurà estat, al capdavant, infructuós. El Museu de Granollers ja ha donat el primer pas. El segon haurà estat aquest divendres amb l'actuació del saxo-tenor francès Guy Lafitte. El tercer haurà de ser la resposta de l'aficionat granollerí.

## El Teatre d'Ombres Yueh Lung a Granollers

El passat diumenge actuà a la Sala d'Actes de l'INB, presentats pel T.A.C. de l'Associació Cultural, el grup de teatre d'ombres Yueh Lung de Nova York. Dividiren el seu espectacle en quatre parts —pantomimes musicals basades en contes populars— que fóren molt ben acollides per les gairebé dues-centes persones que assistiren a l'acte.

**PlaçaGran**  
Publicació  
Granollerina

**Subscriuiu-vos-hi!**

# Les truites...

Cal reconèixer que la varietat de plats que hom pot fer, servint-se dels ous, és tan extens com pugui ser-ho la capacitat creadora de cada cuinera.

Considerem importants les truites en la cuina d'avui, donada la seva fàcil preparació, en uns temps en els quals sempre estem desbordats i no queda lloc més que per a la improvisació. Hem de fer avinent però que no tothom és capaç de fer-les com cal, ja que no és tan fàcil com sembla. El secret d'una truita com cal, estriba en: Batre molt bé els ous amb sal i un xic d'aigua, per a fer-la més esponjosa. Coure-la en un «cop de foc», és a dir, a foc molt viu, ja que la truita ha d'ésser cuita per fora i «babosa» per dins. Utilitzeu per a fer-la un bon oli d'oliva o millor encara mantega, sempre però en poca quantitat (no poden quedar mai untades).

En quan a la varietat, penso que és un capítol que ens hi podríem perdre. Des de la clàssica truita amb patates i ceba (cal que les patates i ceba s'hagin fregit a foc suau durant molta estona) passant per la de mongetes i botifarra, de carbassó, albergínies, gambes, alls tendres, carxofes, de fetges de pollastre, de beixamel, xampinyons o bolets de l'època, etc. etc.

Avui, donada l'època i que n'és temps, farem la de rabassoles o múrgoles; aquest bolet no massa conegut, però sense cap mena de dubte «el rei dels bolets», que es troba en llocs diversos, inclosos alguns jardins. A casa, al jardí, cada any n'hi trobem quatre o cinc. Aquesta setmana els hem menjat.

Cal rentar bé les rabassoles ja que per la seva forma els seus alvèols són a vegades plens d'insectes. Talleu-les a làmines fines i feu-les fregir a foc suau amb mantega una bona estona. Barrejeu-les amb els ous batuts i feu la truita. Llàstima que les rabassoles siguin tan escasses i no es puguin cultivar. La seva aroma és única.

Montserrat Ponsa i Tarrés

## Telèfons d'Urgència

Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

## GLOSES

### Les flors

Alguna vegada davant un ram de flors haureu pogut sentir dir: «Com són de boniques aquestes flors! Semblen artificials!» Altrament, si es tracta d'un pom de flors fabricades per l'art de l'home, sovint ponderem llur bell aspecte així: «Que ben fets són! Semblen naturals!»

Si filem una mica prim en la comparança d'aquestes dues exclamacions, notarem com en el fons, l'única cosa que exaltem és la destresa de la mà de l'home. En la primera ho donem a entendre ben clarament, quan expressem que les flors semblen artificials de tan ben fetes com les veiem; en la segona, si bé reconeixem la gràcia de les flors naturals, allò que seguim elogiant és la perícia de l'home que tan bé sap imitar-les.

Tot plegat vol dir que som uns il·lusos, tirant cap a la fatuïtat, tantost està en joc una certa habilitat humana a recrear la natura, aquesta vegada en un simple manat de flors.

Als nostres ulls sembla que ja n'hem empetitit la bellesa en separar-les del seu lloc natural que és el jardí, on més ens agrada veure-les, creixent sempre en la planta que les ha fetes néixer i les ha nodrides amb la saba alimentosa que puja de les arrels.

Admirem les poncelles tot just nades, i ens plau de seguir-ne la cursa cap a la plenitud del seu esclat esplendorós. Com ens agrada de poder-les contemplar, dia rera dia, en llur progressió cap a la completa maduresa.

Fins que un cert jorn veiem com es despullen lentament damunt del terraplé, i l'encatifen amb els pètals emmesteïts que havien viscut, feia poc temps, la seva gloriosa ufana.

XIXU